

Sygn. akt III CZ 21/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi A. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
orzeczenia w sprawie o sygn. akt I Co .../10

w sprawie z wniosku A. S.

o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 maja 2015 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w W.

z dnia 12 stycznia 2015 r.

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy potraktował skargę A. S. z dnia 5 stycznia 2015 r. „na bezprawne czynności, działania władzy publicznej” jako skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wydanego w sprawie I Co .../10 - bez wskazania jednak konkretnego orzeczenia, którego skarga dotyczy – i następnie skargę tę postanowieniem z dnia 12 stycznia 2015 r. odrzucił. Stwierdził, że skarga została sporządzona bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego, przy czym wymierzono ją przeciwko orzeczeniu nieprzewidzianemu w art. 424¹ k.p.c., żadne bowiem rozstrzygnięcie podjęte w sprawie I Co .../10 nie jest wyrokiem ani postanowieniem co do istoty sprawy.

Skarżący wniósł zażalenie, które sporządził osobiście, określając zaskarżone postanowienie jako krzywdzące i rażąco naruszające prawo procesowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Przymus tego zastępstwa ma charakter bezwzględny - z wyjątkami wynikającymi z art. 87¹ § 2 k.p.c., które w niniejszej sprawie nie wstępują – zatem przy wszystkich czynnościach procesowych przed Sądem Najwyższym, a także tych, które dotyczą tego postępowania, ale są podejmowane przed sądem powszechnym, skarżący powinien być zastępowany przez adwokata lub radcę prawnego.

W tej sytuacji, odstępując od oceny, czy trafna była decyzja Sądu Rejonowego kwalifikująca skargę A. S. „na bezprawne czynności, działania władzy publicznej” jako skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 424¹² i art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.